

MAGYAR KÜRIR.

Nr. 22.

Indult Bétsből, Kedden, Mártzius' 17-dikén, 1829.

Nagy Britannia.

Parlamenti dolgok. Febr. 24-dikén az Alsó Házban, a' Kathólikusok ellen 's mellett beadott számos Esedezőlevelek között, egyet Vyvyan Ur (a' Cornwalli Követ) nyújtott elő az Emancipatio ellen, azzal a' megjegyzéssel, hogy abban az Esedezők — kiket úgy írt le, mint értelmes és megvilágosodott embereket — egyedül azon okból ellenzik az Emancipatiót, mivel felette veszedelmesnek látják olyan embereknek adni Politikai hatalmat a' kezekbe, kik a' Királynak kivüle és felette más hatalmat esmernek a' földön. Sokat beszélt ezen alkalmatossággal Vyvyan Ur valami nagy Öszveesküvésről, de a' melly nem Angliában, hanem az Európai Szárazon — a' Nemzeteknek jussai és szabadságai ellen — forraltatik, a' melly a' Bétsi Congressuson kezdődött, azután Laibach-ban, Vronában 's végre Párisban is tovább szövettetett! Ezen öszveesküvésnek fő rugója — a' Pápa, és annak segítői — a' Jesuiták; a' minnéki annyival inkább meg kell rémülnie; mivel a' Jesuitáknak Angliában is megengedettett a' megszállás, és reájok bízattatik a' nevelés. Fel tartja egyébaránt magának, ezen tárgynak — a' Jesuiták lételének Angliában — későbbben lejendő szórahozását. — Huskisson Ur némelly észrevételeket tett Vyvyan Urnak ezen Visióira (Prófétai Látásira).

Ő sokat utazott, forgott Száraz Európában, de e'féle Öszveesküvésről semmit sem tapasztalt. A' bizonyos, hogy a' Bétsi Congressuson az a' Principium állapított meg, hogy a' Német Fejedelmeknek jobbágyai, akármellyik Kereszttyén Felekezethez tartozzanak, egyenlő jussokkal és szabadsággal bírjanak; 's ezen Principium Hannoverában is áll. És ha ebben keresi az érdemes Ur ama rettenetes Öszveesküvésnek kezdetét: úgy igazsága van. A' mi a' Jesuitákat illeti, azokra nézve ő is szeretné, ha az Országban az ilyen Intézetek megtiltatnának. — Ez utolsó szavai Huskisson Urnak igen tetszettek sokaknak, a' kik azt gondolják, hogy a' Jesuitáknak kiűzése hajlandobbá fogná tenni a' népet a' Kathólikusokhoz.

Febr. 25-dikén egyik Házban sem tartatott Ülés.

Febr. 26-kán a' Felső Házban Marquis Anglesea a' Kathólikusoknak mellettek, mások, ellenek több rendbeli Esedezőleveleket nyújtottak elé. — Az Alsó Házban különös jó kedvre derítette a' Parlament tagjait Wilson Obersternek (a' York Városi Képviselőjének) egy beszédje, a' ki a' Yorki Polgárság nevében egy Esedezőlevelet nyújtván bé a' Kathólikusok ellen, a' következő beszédet tartotta: „Nékem fájdalmasan esik az én Felsőes Uramnak Ország-lószékével (Ministereivel) nem ugyan

azon értelemben lennem, de Constituen-
seim és lelkemesmérete ellen áruló nem
lehetek. Mikor én legelőször e' Háznak
tagjává választattam, világosan megmond-
tam, hogy én az Országlószéket fogom
segíteni, a' nélkül, hogy én arról ag-
gódnék, kikből áll az; és ezen Nyilat-
koztatásom mellett híven megmaradtam.
Én azzal semmit sem gondolok, kik a'
Ministerek? nékem mind egy, akárkik!
Elég a' nékem, hogy őket a' Király tet-
te; Wighek-é, Torik-é? a' nékem
mind egy (Nevetés). Mind addig míg jó
lelkiismérettel járnak, segítem őket; ha
nem, hartzolok ellenek. En mindég azt
mondtam, most is azt mondom, — én
azon nem aggódom kik azok az emberek,
én azzal megelelgeszem, hogy őket a' Ki-
rály tette. (Nagy Nevetés) Az érdeemes
Urak ám gondolkozzanak másképpen,
én azért állok itt, hogy gondolatimat
kimondjam (Újabb Nevetés). Én arra
nem hajtok, hogy a' Ministerek Wi-
ghek vagy Torik; szabadon megmon-
dom, előttem mind egy (folyvást való
Nevetés). Sajnálom, hogy a' Nemes Urak
mosolyognak, de meg lehet, hogy sír-
nak majd a' következeseken. Az, a' jó-
zan emberi ész ellen van, hogy a' Pro-
testansok Kathólikusok által adattassanak
magoknak törvényt. Ha Ministerek az
Emancipatiót a' nyakunkba vetik: úgy
én az ő jármokat nem huzhatom. (Ne-
vetés) Fájjalom, hogy az én érdeemes ba-
rátim nem akarnak meghallgatni. Én rit-
kán tatom fel számát ebben a' Házban,
és most sem tatanám fel, de azt kér-
dem Uram! (az Elölülőhöz fordulva)
nem lennék e' árulója Constituenseimnek
és lelkemesméretének, ha most fel nem
tatanám? (Hangos Nevetés). Sajnálom,
hogy észrevételeim az érdeemes Urakat
megháborítják; de azt még jobban saj-
nálom, hogy a' Ministerek nyugodt lé-
lekkel kívánhatják Felséges Urunktól a'

Rendszabásnak határozását, melly léptső
arra a' Veszthelyre, a' hol fejét fogja
elveszteni *) Én felszólítok minden Pro-
testánst, az az, minden igaz Protes-
tánst azon Szent Kűfalnak. Az Ere-
deti beszédben is b a r e e r (ba-rihr) van,
e' helyett b a r r r i e r (bérier) (Kűfal-
nak) védelmére, melly az Egyház- és Or-
szág-Alkotmányának bástyájául, vitéz
Eleinknek vérével vagy on egybe ragaszt-
gatva (Nevetés). Mitsoda? hát elfelejthet-
né e' valaki, a' ki az Isten félelmét sze-
me előtt tartja, Öseinek napjait, a' kik
ezen szent Kűfalat állították. Én remény-
lem, hogy Felséges Uram megfogja ha-
talmával ezen mérges Áradást állítani,
melly hihetően az egész Országot elbo-
rítja (Nevetés). Úgy hiszem, hogy az Ő
Fge Tanátsosai meg fognak egy tuzetszer
pihenni, míg ezt a' szent Kűfalat leront-
hatják, a' melly Vitéz Öseinknek vére-
vel vagy on össze ragasztgatva. (Nevetés)
lehetséges e' azt elfelejteni? (Szakadatlan
Nevetés) Isten őrizzen ... (Hangos Ne-
tés). Ezen tanátsok kárhuzatosok, ve-
szedelmesek. Én azt mondom, hogy ha
a' Ministerek ezeket a' Házban erővel
kiviszik, abból özön-baj és özön-suroló-
dás (Nevetés) lesz, abból ismét Anar-
chia, és zürzavar (Confusio) támad 's
végre az Ország ledűl, (Katzagás) Ha
tulajdon Apám Kathólikus volna is: nem
engedném meg neki, hogy ide jöjjön,
egy Protestans Országnak törvényeket ad-
ni. — Uraim! nem lehet az; Protestans
hús és vér nem engedheti azt meg (Ne-
vetés)! Én reménylem, hogy a' Gondvi-

*) Ezen szavakat katzagás követte, de
ezek másféle fenytést is meg érdemlet-
tek volna. Emlékezhetik reá a' Parlamen-
ti Vításoknak minden figyelmetes Olva-
sója, hogy másszor a' Beszélőre ennél
sokkal lágyabb kifejezésekért is reá szok-
ták kiáltani a' „R e n d e t !“

selésnek Karja nem fogja azt meg engedni (Tartós Nevetés). (Itt ismét előjön a „mérgező Áradás, melly az Országot elborítja“ hihetően mivel a sok nevetés a Beszéllőnek emlékező tehetségét megzavarta). Ha a Ministerek az Irlandiai szegényeken akarnak segíteni: úgy én örömet járomba állok vélek, és segítetek a hegyet megmászni; de a tzelzött orvoslás sokkal gonoszabb, mint maga a nyavalya (Halljuk! Nevetés). Mi lesz majd ebből? mint jelent ez? (roppant nevetés) semmit nem egyebet, hanem hogy a Kathólikusok a Protestans Egyháznak jövedelmeit akarják elkapdosni, ezt jelenti az, ez a Quintessentiája az egész dolognak, nem más (A Ház reng a Nevetésben). Tzelozok az Irlandiai Parlament (Orátori tzipra kitétel e helyett Kathólikus Egyesület) Fejének beszédére, ezt a beszédet én olvastam, és borzadással olvastam (Nagy Nevetés). Nem, mintha én Oconnel t gyalázni akarnám, éppen nem, ő egyenesen nyilván és férjfiisan viseli magát, úgy a mint én szeretem. Adná az Isten, bár nekünk is volna egynehány Oconnelünk. Igen, igen, ember ő, a ki nem kerülgeti a bokrot, hanem egyenesen belé ugrik, vagy is inkább előugrik, és azt mondja, ha ő ezen az Ajtón bėjőhet, a Protestans Püspököknek minden jövedelmeit le fogja kaszálni. Mit mondanak arra a Püspökök? (Nevetés)! Így legalább tudja az ember, hanyadán van a dolog, és senki sem mondhatja, hogy ő elámittatott. Úgysegélljen Uram! (By God, Sir) a Pergamentre írott Esedezőlevéllel keményen az előtte álló asztra tsapván) By God, Sir, Oconnel egy a legderékább fattyúk közzül, kiket valaha láttam. (Harsogó Nevetés). Nem alattamos olázkodó ő, nem setében jár ő, hogy a gyilkot szívetekbe üsse, nem! — emberem ő nekem. Nem

szóllok most semmit a Rendszabásról, míg a firhang fel nem lesz húzva, és meg nem látjuk azt az új Világosságot, melly a Ministereknek feltetszett. Engem a mi illet, nekem nem tettett fel semmi (Nevetés)! Tsak egynehány szót még. (Halljuk! Halljuk!) A Protestans lakosokat nyugvásokból felzavarták, a Britanniai Oroszlán mormol már, (Nevetés), és ha ez egyszer fel van bízgatva, magokra vígyázzanak a fel bízgatók, (Közönséges nevetés): Örvendek rajta, hogy ellenségeim ilyen alávaló Oppositióra vetemednek! Pedig én mindég tsendesen hallgattam őket. Mi ad nekik just az én szóllásomnak akadályoztatására? Ugyan bizony rendes dolog lenne az, ha én az Ország második Városának (York) Répviseleje, érzéseimnek kimondásában magamat zaboláztatni hagynám (Hahotás nevetés)! Sajnálom, hogy a Protestans ügynek Fő Védleje (Peel) oda van. Pedig neki bizony van még valami kis lelkiismerete, megmutatta azt, midőn a megbold. Canningtól, az Ország kintsétől, elvált, a melly Ministernek elvesztét valóban fájlalom, ámbár ő ebben a pontban ellenségünk volt. Igen, az olyan embert nevezem én Ország Kintsének, a millyen Canning Ur volt (hangos nevetés). Uram, már ér, kimondom, én sem kerülgetem a bokrot, Canning nagy ember volt. Peel Ur..... no de nints itt, — azért hát tsak ezt még; ha ez a Minister engem itt a Szála közepén földhöz vágott volna, nem állott volna meg szemem számanyira, mint mikor az első Ülészki beszédjét tartotta. (Nevetés) Ez itt a Házban előttünk esett dolog, és én keveset hajtok rá, ha nem fog is tetszeni; de én azt mondom, hogy az Ország felvagyon larmázva (Egy barátja az Obersternek, a ki a háta megett ült, próbálta kaputjánál fogva levonni, de az Oberster

megfordulván, beszédjét így folytatta) Megengedjen az Ur, beszélnem kell, gondolataimat ki kell mondanom. En ugyan ritkán szoktam itt szólni, örömeztőbb hallgatom a' többeket, ennél fogva most, mikor beszéllek, engem is folyvást ki kellene hallgatni. Én — — (Ekkor az Elölülő félbenszakasztotta a' hosszú beszédet, tanátsolván, hogy a' Yorki Követnek Esedező levele fogadtatnék el), 's úgy is lett. — A' több tárgyak között, mellyek ezen Ülésben előfordultak, legnevezetesebb vala Brownlow Urnak javallása az „Irlandiai motsároknak kiszárításáról és a' pusztán heverő földeknek műveléséről“ — Oltalmazta e' javallást Littleton Ur, a' ki azt hiszi, hogy az Irlandiai — most dolog nélkül heverő — szegények egyszerre munkát és élelmet fognak találni 's hazájokból csoportosan kivándorolni nem lesznek kénytelenek, mihelyt a' — több mint 3 millió Hód motsáros és — pusztaföldeknek kiszárítása és művelése parantsoltatik. A' tanács jóvá hagyattatott, és Brownlow Urnak megengedett, hogy e' dologban forma szerént Billt adhasson bé.

London Mártz. 4-dikén. A' Kabinét Gyűlések minduntalan tartatnak. Febr. 28 kán, Mart. 1 napján, (az ekkoriban Hertzeg Wellington nem volt jelen, mivel a' Királyhoz ment vala (Windsorba) és Márt. 3-ikán a' Ministerek hosszas tanácsot ültek. — Az Austriai Kövdt Hrg Eszterházy Febr. 26-kán Brightonból Londonba visszatért, és másnap Gróf Aberdeen nel Conferentziát tartott. — A' Northumblandi Hertzeg Márt. 2-dikán Dublinba elúta, hogy új hivatalába (mint V. Király Irlandiában) beálljon. — Marquis Douro, Hg Wellingtonnak legöregebbik fija Répviselevé választott az Alsó-Házban, (Suffolk Megyében, Aldborough Városától) — Ox-

fordban a' Választás megesett, a' voksolás Febr. 28 kán délutáni 2 órakor végződött. Inglis Urra 755, Peel Urra tsab 609 voks ment. Az Orangisták minden erejeket öszve szedték, hogy a' többséget Inglis Ur nyerhesse el; még Armaghból (Éjszaki Irlandiából) is küldöttek két választókat voksolni, sőt egy valaki Párisból jött haza, hogy voksát Inglis Urra adhassa. Valamikor olyan voksoló állott elő, a' ki szavát Inglis Urra adta, lármás Vívatokkal fogadtatott. A' voksolás pontban két órakor bérekesztetvén, a' Vice-Cancellarius a' voksok számát megnézte, és egy rövid deák beszédben jelentette, hogy a' nagy tudományú Oxfordi Universitasnak Répviselevé Inglis Ur választott. Ezen jelentésre tomboló örömkialtás következett. A' Vice Cancellariusnak és Lord Eldonnak 3-szoros Vívatot kiáltottak, és az újonnan Választatott Répviselevé tapsolással köszöntetett. A' Kiáltások között gyakran hallatszott ez is „Félre Peellel“! — Peel Ur alkalmasint Westbury Falunak fog Répviselevé választatni, Lopez Ur helyébe a' ki Répviselevéi hivataláról lemondott.

Frantzia Ország.

Páris, Márt. 6-kán. Saldanha Generális, a' ki Brestből a' napokban idejöve, Mart. 4-ikén a' Tengeri Ministernél ebédelt. Marquis Canellas, Marquis Chavesnek Unoka-öttse, Lisbonából Mártz. 1 napján Havrebe érkezett, a' honnan Belgiumba szándékozik. — Hertzeg Damas Mart. 5-dikén megholt. — A' Biztosságok, kik a' Parlamentnek bé adott Törvényjavallásoknak megvisgálására kinevezettek, munkájikkal még nem készek. A' Parlamenti Ulések annál fogva, tsak némelly kissebb tárgyakkal foglalatoskodván, nem igen intereszsansok.

O r o s z O r s z á g.

Sz. Pétervárról Febr. 28. Azon örvendetes tudósításra, hogy Turno várát Febr. 11-dikén a' Törökök feladták, itten tegnapelőtt az Udvari templomban hálaadó Isteni tisztelet tartatott, mellyen Ő Felségek is jelen voltak, számos Udvari személyekkel együtt. Egyszersmind 101 ágyú lövések hirdették a' vár bástyáiról az örvendetes történetet; estve pedig a' főváros kivilágosított. — Kars vára ostromlása és megvétele alkalmatosságával sok jeles tettek által kimutatták az Oroszok vitézi bátorságokat. Ezen vitézek közül most 147-en nyertek külömbféle katonai Rendtízimereket.

Ama híres utazó Báró Humboldt Sándor, az Urál hegyeket szándékozik bejárni, mellyek Európai és Ázsiai Orosz Országot választják el egymástól. Ő Felsége az Orosz Tsászár 1200 darab aranyat adatott által a' Báró Urnak, úti költségül Berlinből Sz. Pétervárig. Ott pedig 10, ezer ezüst Rubel (tallér) fog ezen útjára fizettetni, 's minden Kormányozók parantsolatott vettek, hogy az utazás könnyebbítésére minden lehető segítséggel legyenek. Innen több Tudósok fogják a' Bárót utazásában kísérni.

N á p o l y O r s z á g.

Nápoly Márt. 2-dikán. A' Király és az egész Kir. Familia Febr. 21-kén a' Persanoi Vadász Kastélyból visszatért a' Fő Városba. — Ugyan azon nap Malcolm Ur, az Anglus Admirális a' Nápolyi Kikötőből elevezett minden itt lévő (számszerént 6) Hadihajóival. — Febr. elején Palermóban szokatlan keménységű hideg volt, több napokon keresztül esett a' hó, úgy hogy a' szomszéd hegyeket, sőt (a' mi felette ritka eset) még a' Város útszáit is ellepte.

A' Baváriai Király Febr. 25-kén délután Nápolyba érkezett, és a' Calabriai 's Szalernói Hertzegek Ő Felsé-

gének legottan látogatására mentek. Másnap reggel meglátogatta Ő Fge a' Baváriai Király, Ő Fgeket a' két Sziciliai Királyt és Királynét. Mártz. 1 napján a' Kir. Palotában vendégség adatott a' Felséges Vendégnek tiszteletére.

P á p a B i r t o k a.

Kardinális Ruffo-Scilla Ő Emtziaja, a' Nápolyi Érsek, Mart. 2-ikán Nápolyból Rómába megérkezett és még akkor nap estve, a' szokott szertartásokkal, a' Conclavéba belépett. — A' következő napon ismét egy új Kardinális, tudniillik a' Majlandi Érsek, Gróf Gaisruck Ő Emtziája jött el.

E l e g y e s D o l g o k.

A' folyó eszt. Tudományos Gyűjteménynek II Kötetében egy levelet olvasunk Párisból, a' mellyet itt, mivel a' Nemzetnek díszére való 's e' szerént minden Magyarat örömmel meglepő történetet ad elő, szóról szóra közlünk.

Magyar tántz Párisban. Februárius 9-kén 1829.

Azon fényes négy bál közül, mellyekkel N. M. Gróf Apponyi Antal Ts. és R. Nagy Követ Párisban a' fő rangú társaságot e' folyó 1829 farsangján megtisztelte, egyikében számos vendégeit valami új 's Frantzia Ország fő-városában mindedig esmeretlen tüneménnyel akarta meglepni, úgymint, hogy magyar házhoz illendőleg az estvéli mulatságnak egy része magyar tántzból álljon, a' mi annál könnyebben látszott végbe vihetőnek, mivel Hertzeg Odescalchi László és két Gróf Apponyi Rudolf mint honni tántzunkban tökéletes jártas Urak személyesen jelenvalának; 's ennél fogva segítségekkel még három más derék Gavallér és tizenkét szép Dáma a' magyar tántzba derekasan belétanulván, egy igen

válogatott és hat szász személynél számosabb gyülekezet előtt, mellyhez a' Nagy Követ Ö Excellentziájának a' legelőkelőbb tisztviselők és sok fő Úraságok között szerentséje volt két királyi Hertzeg, úgymint az Orleanit és Würtembergit; nem külömben a' Badeni Mark-Grófot is számlálni, Februarius 9-kén magyar öltözelben e' következő hat Gavallér és tizenkét Dáma a' magyar tántzra nagy díszszel állott ki, úgymint:

1. Gróf Gersdorf; Szász Országi Gavallér zöld mentében, viola színű fél dolmányban és nadrágban ezüstre, a' kinek Dámái Hertzeg Raizan-né és Gróf Labourdonnaye-né, szinte olly színben és fényben valának.

2. Gróf Chorinszki, Tseh országi Gavallér, fejer mentében, kék dolmány és nadrágban aranyra, a' kinek Dámái két testvér 's Helvétziai eredetű Pourtales Gróf Kisaszszonyok kék színben aranyra.

3. Hertzeg Odescalchi László, setét zöld mentében, medgy színű dolmány és nadrágban, aranyra, két Dámái pedig Gróf Meffray-né és St-Priest-né, hasonló színben és fényben.

4. Gróf Apponyi Rudolf, a' Nagy Követnek idősebb fija, fejer mentében, medgy-színű dolmány és nadrágban ezüstre 's ennek is Dámái Caraman Marquise, és Foucault Grófné' medgy színben ezüstre.

5. Sir Drummond, Scótziai Kapitány, setét viola színű mentében, méz-színű dolmány és nadrágban ezüstre, a' kinek Dámái Acton, Anglus Kisaszszony és Gróf Laroche Lambert-né, méz-színű ruhában ezüstre.

6. Gróf Apponyi Rudolf a' Nagy Követ atyafia, bibor színű mentében, világos kék dolmány és nadrágban ezüstre, a' két Dámái úgymint Laroche-

Jacquelin Grófné, és Werther Báró Kisaszszony Burkus Követ leánya világos kék színben — ezüstre. Mind a' két rész öltözetének szabása régi idők-ből 's a' magyar zsebkönyvekből szedett példányok szerént volt igen jó ízléssel elintézve, 's az urak dolmányának alsó része tziprán ki varrott posztóból, a' felseje pedig pántzélből állott. A' muzsika Biharinak és a' Veszprémi Gyűjteménynek nótáiból volt választva, mellyeket ügyes frantzia művészek hatatosan játszottak.

Hogy pedig a' magyar tántznak hőseit, és hősnéit, a' jelenvaló nagy társaság, e' végre emelt magos ülésekről jól láthassa, kétkét Dáma Gavalérjától karon fogva vezetettvén, több szálakon, mellyek remekül voltak felvilágosítva keresztül a' tántzó palota felé lassúdad lépéssel muzsika szó alatt haladott, egyszer mind is hogy ezen jelenés annálinaplóbb, és mind a' ritka fényességű vendégek, mind pedig a' honni tántzunkat járó Úri személyeknek önnön díszéhez lenne alkalmaztatva, Báró Koller Követségbéli Úr Magyar ország Tzimerével hímezett ruhában és heroldi képviselésben, úgy öltözve mint Felső Királynénknak, 1825-béli Koronáztatásakor Pozsonban az ország Heroldja elő lépő hirdetője és a' tántzó palotába való vezetője volt, nem külömben minden Gavalér előtt egy úrfi, banderista gyanánt, képzelt lovag Úrának tsinos kis fejer selyem zászlótskán festett tziperét kezében tartva lépdegélt, és az Úrával hasonló színű és fényű magyar öltözetű volt. Az egésznek elnézése valóban minden szemet és szívet meghódított, úgy hogy az egész úri társaság a' szép magyar öltözetnek deli szabását és eredetiségét nem gyözte tsudálni, mert az Urak kitünő fejer kótsag tolla és kiseded fénylő koronával ékesített prémes, igen fi-

nom ízlésű süvege 's igen gyönyörűen állott 's termetekhez jól illett a' palástra fel vett tzifra hosszú mente kinekkinek gyémántos világban sugárzott villogó kardja, és mindeniknek gazdagon kivartott topánkáján kellemetes öszvehangzásban magyar taréjos sarkantyú pengett, vitézi színt vervén vissza egyszersmind mellyekről a' pántzélos köntös; a' Dámák bájoló viselete, a' fejeken legdrágább kövekkel ragyogó pártá, legfinomabb fátyol melléje tűzve, a' tsínosmagyar válba szorított kartsú derékok 's az egész lényeken el terjedt kellem a' bájvetelt legpompásabbá tették.

Ennekutánna a' nevezett kar víg kedvvel tántznak eredvén, azt valóban igen jól járta, mind a' lassút eleinte hősi komolysággal ejtvén, mind pedig annak idejében a' friss magyart remek tökéletességgel tzifrázván. Az Uraknak férjfiás és eredeti tántzban való jártosságok, könnyű és mivelt mozgásaik elragadtatásig tetszettek, képzelhető, hogy a' betsület szerető Dámák is magokért derekasan kitenni hasonló vetekedéssel iparkodtak, 's a' természettől nekik bőven osztott kellemet, bájta, elevenséget, ígöző könnyüséget tündöklökké tenni el nem mulasztották; 's a' nézők hogy valóban meglepve, elragadtatva! Már magában ez a' szokatlan tántz, itten, egyszerűre különös vala, 's hogy azt nagyobb részént, hamar beletanult idegenek járák, és — melly kényes könnyüséggel járák! Mind ez mind a' magyar férjfi és aszszonyi fényes öltözet, a' Párisi Uraságokat a' tántz végeztével többszöri tapsolásokra indította. Hogy folyt a' legpirosabb ajakokról a' számtalan sok: c'est charmant; c'est superbe; cela allait à merveille, il y a du caractère dans cela! — — — Jen'ai jamais vu quelque chose de si

beau. — 'sa' t. (de derék; ez gyönyörű; már ez tsudálkozásra méltó, vagyis tsudával határos; már ebben van character! — — — En soha illyen szépet nem láttam.) Virágzó képében tűnnek elé lávólából a' Magyar Haza azon a' napon a' Nagy Követ Ő Excellentiájának vendég szerető házában.

De ehhez még egy tudósítást kell tsatolnom. A' mint előre öszsze tanulták a' nevezett párok szükségesképpen a' tántzot, annak nem tsak egész Párisban híre futamodott, hanem, hihetőleg levél vagy hirtelen utazó által Angliába is által reppent. Meghallja ezt ott Gróf Sándor Mórítz Úr, éppen vadászaton létében 's ezen tudósításra hazafiúi örömmel telvén el, azonnal lóra ült, 's villám sebességgel harmintz két óra alatt, ide értvén ama négy vagy öt órát is, a' mellyet a' vámokon, lóváltás közt, 's főképpen Dóvertől Calaisig a' hajón mulasztott, szerentséssen 's legjobb egészségben Párisba érkezett, 's ugyan azon estve a' Nagy Követ és Követné Ő Excellentiájoknak különös öröme a' magyar quadrile nézésében részt vett.

Továbbá hogy tisztelt Olvasóim a' magyar quadrille (négyes vagy hatos) rendkívül való elfogadásáról meggyőződjenek, azt is hitelesen tudtokra adhatom, hogy az Orleani királyi Hertzeg a' magyar négyest tántzoló Uri társaságot Ő Extziája Gróf Appony által tiszte ségesen megkérlette, hogy még e' folyó hónapban Ő Hertzegségének pompás házában a' Palais royalban „cette danse charmante“ (ezt a' gyönyörű tántzot) a' mint tulajdon kezével írta, ismételjék.

Elfog engemet magamat ezen eléadás után egy bizonyos érzés, melly örö-

mem közé fájdalmat vegyít. Otthon tulajdon hazájában miképp van ez a tántz! Harmadfél esztendővel ez előtt egy Mádi nyilván-bálban szinte megvettetését tapasztaltam, az azt járni kívánt férjfiak olly bajosan kaptak tántzosnékra. *) Csokonai' rendjei lebegnek előttem a' azokkal végzem :

Nemes magyar tántzom! ki ősi nyelvünkel
'S ruhánkal jöttél ki ditső nemzetünkel,
Ki Európai finnyás lakhelyeden
Máig sem szenvedtél m o t s k o t szépsé-
geden,

Ázsiai színben fénylik nemességed
'S még a' módi nem tett alacsonyá téged
Im a' külső népek bámulják díszedet;
'S tulajdon nemzeted nem b e t s ü l t é-
gedet! **)

Párisban Bőjt elé Havának 14-kén 1829.

F e k e t e G á s p á r,
Gróf Apponyi Úrfiak nevelője.

*) Ez Párisi Rapé.

**) Ezen sorokat alig alkalmaztathatták valaha jobban! mint itt.

A' T. N. Veszprém Vármegyében fennálló Muzsikai Intézet, ditséretes hazafiúi buzgósággal folytatja az általa öszveszedett 's Fortepianóra alkalmaztatott jeles Magyar Nóták kiadását, úgy hogy már a' XII-dik Fogás is megjelent. Jele,

A' mai postával küldjük Nyitra Vármegye Mappáját tisztelt Olvasóink között Azoknak, kiknek az Ujság a' Budai, Debreczeni, Nagy Váradi, Szathmári, Nagy Bányai és Zilahi tsemókban jár, kettős posta petsét alatt. Számos Olvasóink a' Budai Ts. K. Fő- és nem a' Bétsi Ts. K. Udvari Fő Posta hivatalnál rendelvén meg a' M. Kurírt; Ujságaikat ott nyomtatott boríték alatt veszik; 's tsak az ilyen Ujságok mehetnek posta petsét nélkül, midőn azokban Mappák küldetnek.

hogy ezen Gyűjteményt a' Muzsikában 's különösen a' Magyar Nótákban gyönyörködők érdemlett kedvességgel fogadták. Találhatni Pesten Müller Urnak a' Kis-Híd útszai boltjában; egy Fogásnak árra 24 kr. ezüstben

Hogy a' Magyar Nóták annál több kedvellőkre és b e t s ü l ő k r e találjanak, minél inkább igyeksenek azokat az ahoz Értők jó ízléssel, érzéssel és kidolgozással előadni, 's világos caracterekben az idegenekkel is megesmertetni; újbizonyossága az, hogy azon válogatott Magyar Nóták Gyűjteményének I-ső Füzetjét, mellyet Tekintetes Róthkrepf Gábor Ur, Pannónia Folytatásául, Hunnia név alatt adott ki, (l. M. Kurír Nro 51. Dec. 1828.), tsak hamar követte a' II-dik Füzet, mellyben hasonlóképpen igen helyes tántz Nóták vannak igazi Magyar érzéssel 's ügyes előadással kidolgozva. Találtatik Mechetti Péternél Bétsben. Az árra 36 kr. ezüstben.

A' pénz folyamát Mártzius 16-dikán;
közép árr:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 97 5/16
Az 1820-béli sorsosok, 159 5/8
Az 1821-béli hasonlók, 124 1/4
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji, 53 1/2 for. keltek, mind Conv-
A' Bank-Aktziák keltek 1095 1/2 forinton
Conv. Pénzben.